

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40
0 mm
0
Dg blandt Damerne han i en Fart
Kom i Vre og Ugt, jo jeg taffer,
Dg en Kjøreste fik han sig snart,
(For Damerne liker Polaffer).
Ja — neppe En skulde det tro;
Han fik ikke een, men to,
For han var en forsynlig Mand,
Han tog for sig af Netterne han.

Men endelig syntes han det,
At for meget det blev af det Gode,
Dg saa streg han da atter afsted,
— For det var nu hans gamle Mode;
En vakker Dag ombord
Han gif i Dampskibet „Nor“,
Dg endelig landed' han da
Derne i Fredriksstad.

Men værre og værre det gif;
For havde han Kjørester tvende,
Dg derne en Tredie han fik,
Dg endda det turde vel hælde,
At var han blevet der mer,
Han havde faa't endnu fler;
Men Politiet sa': „Stop,
Bent lidt, din forslø'ne Krop!“

Dg saa blev han da arrestert
Alt for sine Kjørester mange,
Dg siden han blev visiteret;
Men det var vel en underlig Fange!
Politiet var holdt for Nar,
Dg det skreg, som om Fanden var løs,
At Polaffen Robinski var
En udflødt Tjenestetøs!

Saa blev han igjen sendt afsted
Hid til Byen, den Zomfru-Polaffen;
Men det Paabud gav de ham med:
Han sku' faste Buxen og Frakken.
Politiet lystres jo maa,
Dg snart vi vel skue faa,
At vores berømte Polaf
Gaar omkring i Lorklæ' og Staf.